

A munkás—paraszt összefogás eredménye és a gazdag paraszti jövő bemutatója lesz

a Délalföldi Mezőgazdasági Vásár és Kiállítás

Szegediek és vidékiek, kisdiákok és tapasztalt öregek készülnek, hogy az üzemek szegedi seregszemléje után megtekintésük majd a dél-magyarországi mezőgazdasági termelés, állattenyésztés pompás felvonulását is.

A Marx téren július 30-tól augusztus 7-ig tart nyitva a kiállítás, mintegy 24 ezer négyzetméternyi területen.

A Marx tér Attila utcai oldalán már áll a főpavilon, amelynek képei, tablói többet mondanak majd, mint a megszokott ismertető anyagok. A jelen mellett szemléltetően mutatják majd meg a magyar mezőgazdaság, a falu dolgozóinak jövőjét. Ez a célja az egész kiállításnak, amely a szocialista átszervezés jegyében kívánja ellátni oktató célú feladatát.

A kiállításon 42 gazdaság 36 féle nővényel és 11 egyéni termelő gyümölcsfelével vesz részt.

Már megtörtént a kiállításra kerülő állatok második bírálat. Előreláthatóan 20 gazdaságból összesen 62 szarvasmarha, 12 gazdaságból 49 sertés, ezenkívül 45 tyúk, 398 különböző fajú és fajtájú baromfi kerül majd bemutatásra.

A kiállítások szemléltető anyagai között lépten-nyomon

találkozhattunk majd a munkásoknál segítségvel, amely nélkül nem képzelhető el a szocialista mezőgazdaság.

Itt lesznek majd a különböző mezőgazdasági gépek, amelyeket a Földművelésügyi Minisztérium Anyagellátó Vállalata, a FOMÁV és a MEZŐSZÖV mutat majd be. Látható lesz az RS Maulwurf traktor, kiegészítő gépeivel, az UE 28 legújabb típusú, négykerék meghajtású magyar univerzális traktor, a DT 413-as lánctalpas traktor, a bjelorusz traktorok «családja» és sok más erőgép. Négyzetbevető, járvásölő, műtrágyaszóró, Zetor szerelhető kukorica-

kombajn is szerepel itt, amely letöri a csöveket, s egyúttal silózásra alkalmasítja teszi a szarát.

A MEZŐSZÖV öntöző- és tejkezelő berendezéseket mutat be. Bemutatnak egy tökéletes istállót, benne öntő, fejőgép, mellette egy tejház.

A vásár látogatói a gépeket működés közben is megtekinthetik.

A szegedi erdőgazdaság is bemutat egy univerzális traktort, amely már magán hordja a szegedi szakemberek ötletességének jegyét is. Mikor a gyárból kikerült, már rendelkezett a szántás, növényápolás, permetezés »tudományával«. Ma azonban már szalagfűrészt is hord az orrán. Ezzel napi 8 órai munkával 1500 szőlőkarót tudnak készíteni, ládáléceket, ládasarkokat, vagy tetőt, és sárleceket. Szóval valóságos kis »falpari kombinát« ez a gép.

A tavalyi országos mező-

gazdasági kiállításon már a látogatók találkozhattak a Csongrád megyei szakemberek találékonyságával. A budapesti kiállításon külön pavilonban és szabadtéri bemutatón állították ki a legújabb, legkiválóbb mezőgazdasági találmányokat és újításokat. Naponta sok ezren álltak körül a Bruder-Kovács-féle két gépegységet, amely megoldotta a hagyományos komplex gépesítést: a talajelőkészítéstől a betakarításig minden munkát elvégez.

A találmány szerzői a Délalföldi Mezőgazdasági Kiállítási Intézet munkatársai.

Ötletes gépeiket itt is bemutatják.

A kiállított gépek üzem közbeni munkája a szegedi Felszabadulás Tsz tábláin tekinthető majd meg. Ugyanis a vásár időszakában tapasztalatcserét szerveznek a termelők között a gazdaságban.

Aszfalt gyalogjárdát kap a Szivárvány utca

Ülést tartott a III. kerületi Tanács

A III. kerületi tanács tegnap esti ülésén napirend előtt Vincze Antal, a végrehajtó bizottság elnöke ismertette a végrehajtó bizottság munkáját, majd Markos Károly, a végrehajtó bizottság titkára számolt be a kerület ez évi közsegfejlesztési tervének végrehajtásáról.

Bár a terv részleteinél zökkenők mutatkoztak, az első fél év során, a tervet június végéig 53 százalékra teljesítette a kerületi tanács.

A közsegfejlesztési alapról biztosítottak pénzt többek között a Korda utca, a Csonka és a Nemestakács utca kikövezésére, a Katona utca és a Szél utca járdájának aszfaltozására és a mihály-

teleki bölcsőde melléképületére.

A felsorolt létesítmények már elkészültek. A második fél évben is

több, a kerület lakói szempontjából fontos dolgot valósítanak majd meg a közsegfejlesztési alap terhére.

Tovább bővítik a mihályteleki bölcsődét, az ottani Sztálin úton járdát és lejárót, a bölcsődehez ugyancsak járdát építenek. Ebből az alapról jut pénz a ságvári telepi üzletház bővítésére, a Rákóczi utcai járdafelújításra, a Szabadság téren zárt csatorna építésére stb.

Mivel az elmúlt hónapokban a III. kerületi tanács újabb pénzt kapott közseg-

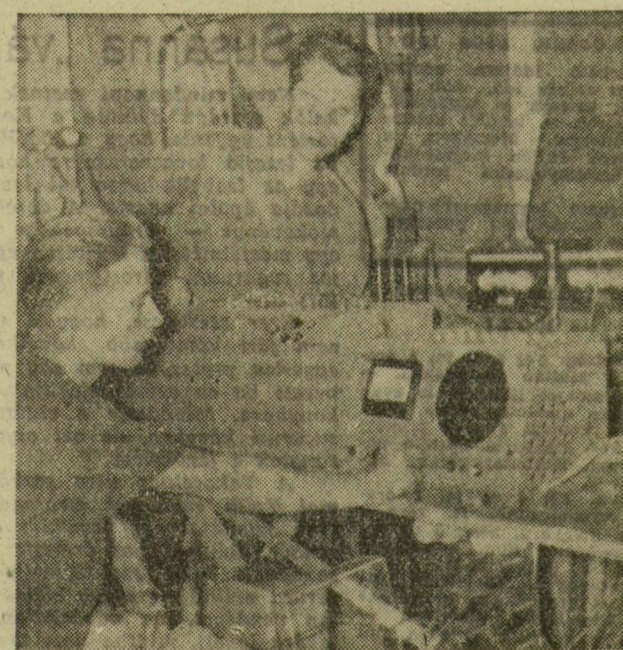
Munkában a hangosítók

A próbákön sikerrel bevált a háromezer hangszórós ötletes hangkésleltető berendezés

Ez az egyszerű kis szerkezet, amelyet felvételünkön láthat az olvasó, tulajdonképpen a Szegedi Szabadtéri Játékok idei új hangosító berendezésének a lelke. Így szemre, valóban egyszerűnek látszik, pedig ezen alapszik a hatalmas tér korszerű hangosításának megoldása. A felvétel a stúdiósobában készült, ahol a képen látható úgynevezett végtelel magnetofonszalagra veszik fel az előadást és közvetítik abba a háromezer kis hangszóróba, amelyet a nézőtérben, általában minden második ülőhely alatt szereltek fel.

De mi is történik addig, amíg a hang ezekhez a hangszórókhoz eljut, s miért volt szükség ennek a berendezésnek az elkészítésére?

Legelőször is említsük meg Muszka Dánielt, a Szegedi Tudományegyetem tudományos kutatójának a nevét, akinek elgondolásához fűződik ez az úgynevezett

hangkésleltető hangosító berendezés. O foglalkozott annak a problémának a megoldásával, amely abból adódott, hogy a korábbi és általában ismert hangosításnál a villamossági áram erőkező hang hamarabb hallatszik a hangszóróból, mint ahogyan természetesen terjed a hang a színpadtól a hátsóbb sorokban ülők füléhez. Ez egyrészt zavarja az előadás élvezetét, másrészt a hangok összeütközéséhez, kettős, sőt hármas hanghatásokhoz is vezethet. Ezért kellett megoldani a hangosítást oly módon, hogy az élő beszéd, vagy a muzsika a színpadról akkor érkezze a nézőtér minden pontjára, amikor az természetes úton is oda jutna, csak sokkal erőteljesebben. Ezt a problémát oldotta meg a hangkésleltető berendezés. E berendezés a már említett végtelen magnetofonszalaggal működik, amelyre felveszik, nyomban az előadás pillanatában, a színpadon elmondottakat, ezt a táv mérnökökkel, aki a színmagnetofonra szerelt késleltető berendezés megfelelően lelassítja, illetve késlelteti, s így továbbítja a nézőtér kis hangszórókba, majd a szalagról nyomban törlik, és a folyamat kezdődik elöl-ről. Az adás négy késleltető sávba megy, a nézőtér közelebbi-távolabbi pontjainak megfelelően. Ezeket a sávokat körülválasztva határozták meg az emberi fül hallóképességéhez igazodva.

A háromezernyi hangszórón kívül a nézőtér tribün alatt sávonként, méteres hangfalra szerelve öt-hat külön hangszórót is helyeztek el, amely a kevésbé hallható, mélyebb hangokat adja vissza és egészíti ki a késleltető berendezés működését. Ez az ötletes berendezés jelenleg Közép-Európában egyetlen és a szegedi szabadtéri színpadon alkalmaztak először. Kivitelezése Muszka Dániel mellett Völgyi János budapesti mérnök érdeme. A színpad melletti kis toronyszobában, a stúdiósobában a kivitelező vállalatnak, a Gépipari Elektromos Kárbantartó Vállalat (volt Ravel) alkalmazottai, Egri Alajos és Ernő, J. Olivér budapesti rádióműszerész-technikusok kezezik a készüléket, amelyek a szobában körös-körül számos kisebb erősítőberendezés csatlakoznak. Mindegyikre különös gondot fordítanak. Állandó összeköttetésben vannak Drinus Guszpaddal szembeni toronyból »keveri a hangokat«, szabályozza a hangszínezetet, a s így továbbítja a nézőtér hangerosítását.

Amikor este a közönség szalagról nyomban törlik, és a folyamat kezdődik elöl-ről. Az adás négy késleltető sávba megy, a nézőtér közelebbi-távolabbi pontjainak megfelelően. Ezeket a sávokat körülválasztva határozták meg az emberi fül hallóképességéhez igazodva.

Amikor este a közönség szalagról nyomban törlik, és a folyamat kezdődik elöl-ről. Az adás négy késleltető sávba megy, a nézőtér közelebbi-távolabbi pontjainak megfelelően. Ezeket a sávokat körülválasztva határozták meg az emberi fül hallóképességéhez igazodva.

L. Z.

rendesen a munkáját, több ember érdemelte ki, hogy meghívják a díszelőadásra, s ez nagyon jó jelenség, ha magasabb szempontokat vesszünk figyelembe.

— A te jegyed hova szől? — kérdezte Andriška szigorúan, mint akit a lojalitásnak ez a mértéke felfelgert. Kóczián elvörösödött, és sokasára szorult a hirtelen izgalom izzadságyöngyök alakjában ült ki vörös homlokára. Nem szokott hazudni, igazán nem szokott, de most mégis úgy érezte, hogy azonos rangban levő hivatali kollegája előtt megsemmisülhet be az igazat. Ez hivatali helyzetének megítélésében olyan értékrend-bíllenéseket idézhetne elő, amit már csak a hivatal felső vezetésének stabilitása érdekében sem volna bölcs dolog figyelmen kívül hagyni.

— Összintén szólva, meg sem néztem — mondta rövid szünet után és habár ehhez semmi kedve sem volt, mosolygott.

— Hát akkor nézd meg — mondta Andriška. — A meghívó otthon van — felelte most már nyakig kipirosodva Kóczián, mert érezte, hogy a lejtőn nincs megállás.

— Engem speciál érdekel — mondta Andriška —, hogy hova ültetnek.

Amikor elhagyta a szobát, Kóczián azt gondolta magában: csakugyan érdekes, hogy Andriškát az idén öt sorral hátrább tették; érdekes, pedig azt hitte, hogy még sohasem »feküdt« olyan jól, mint éppen az idén.

Ha röstellkedve is, de odahaza a feleségének rendkívüli pontossággal mesélte el az Andriškával történt beszélgetést. Az asszony azt mondta:

— Miért ültették ezt az Andriškát idén ilyen hátra? — Igen, ezen és is elgondolkodtam — felelte Kóczián. — Azt hiszem, többet fontoskodik, mint amennyit dolgozik.

Kóczián felállt a karosszékből, amelyben idáig nyugtalanul ült, ismét elvörösödött és izgatottan mondta:

— Tehát Andriškára nézve hátrányos következtetéseket vonsz le abból, hogy idén öt sorral hátrább ültették. Akkor kérdezlek, milyen hátrányos következtetéseket vonnak le majd abból, hogy én még meg sem vagyok hívva — és eszébe jutott, hogy Andriškának azt hazudta, hogy meghívták, de ezt a részletet még nem mondta el a feleségének. Folytatta: — Az emberekben még sok a kispolgári. Azt hiszik, hogy a protokoll állami elismertetésének mintegy benne foglalatik egy ember teljes társadalmi értéke. S persze számolni kell ezekkel a kispolgári nézetekkel. Mi haszna volna a hivatalnak, ha az elnök, a tulajdon titkárnő, Romhányi, Küküllői, Somfai a minisztériumból, vagy Telkes és a többiek azt mondanák: érdekes, ezt a Kócziánt meg sem hívták. Ezek mind kitűnő emberek, de mégis van bennük még annyi a kispolgárból, hogy felténnék maguknak a kérdést: ez a Kóczián látástól vakulásig dolgozik s még meg sem hívták. Mi van ezzel a Kócziánnal, és rögtön kitalálnának valamit, mint te most Andriškával kapcsolatban.

— Ertem — mondta az asszony —, de a te számodra, magad számára nem okoz semmiféle problémát ez az egész? Csak kérem, igazán csak úgy, mint ahogyan

egy hangosan gondolkodó feleséghez illik: mi lehet az oka annak, hogy az idén kimaradtál a protokollból? Velem őszintén beszélhetsz. Mire gondolsz? Nyugodtan mondd meg, te tudod, hogy nem vagyok szívhajós.

Kóczián elképedve nézett a feleségére.

— Semmire sem gondolok. Semmire. Hát mi? ... Hát, hogy ... Egyáltalán nem is értelek. Annyira nem gondolok semmire, hogy ha éppen tudni akarod, Andriška előtt be sem vallottam, hogy nem kaptam az idén meghívót.

— Ez nagy hiba volt — mondta az asszony. — Feltehetően keresni fog, mert látni akarja, hogy hol ülsz. Mit akarsz most csinálni?

— Nem tudom — mondta Kóczián megadóan, sőt gyerekesen.

A díszelőadás hét órakor kezdődött és pont fél hét volt. A telefon is megszólalt, Kóczián vette fel a kagylót. Kóczián Fülöp beszélt, Lajos testvéröccse.

— Mi az? — kérdezte Kóczián. — Ma este? Sajnos ... ma este lehetetlen. Természetesen az Operába megyünk. Díszelőadás ... — s megint kivörösödött a szegény, de nem tehetett mást, mert Fülöp számára az ország legnagyobb, leghatalmasabb embere a bátyja volt, aki szinte diadalittasan nézett a sikeres testvérré. Nem lehet öböne összerombolni egy nagy-nagy illúziót, nem lehet bevallani, hogy Kóczián nincs meghíva a díszelőadásra.

— Nem kell felvenni többé a kagylót — mondta az asszony.

Pont hétkor Kóczián kinyitotta a rádiót és meghallgatta a miniszteri beszédet. Szíve mélyéből egyetértett minden szavával, de képtelen volt elhessegetni kínzó képzetét. Ott látta magát az Operában, a szünetben, köszöntések közben ... Istenem, de szép is az ... mindenki ismeri ... a miniszterhelyettesek, a miniszterek is, a Politikai Bizottság tagjai is ... Ah, legjobban, ha lezárja a rádiót. De mégsem. Am ott folyik, az rá is tartozik. Ahhoz köze van. Nem közömbös iránta és nem is akar közömbös lenni. Igaz, nem kapott meghívót, de mi köze ennek a világszemléletéhez, a marxizmushoz, az egészhez? Semmi. Nem, nem igazságos dolog, de nem lehet az állami igazságot minden esetben kidekázva, grammra megkövetelni ...

— Ne fűvöltesd úgy a rádiót — szól rá az asszony. A telefon is újra csengett.

— Ki lehet az? — kérdezte Kóczián, mintegy önmagától.

— Nem kell felvenni — ismételte meg az asszony. A telefon rendületlenül csengett.

— Csak olyan lehet, aki szintén nincs meghíva és most tudni akarja, hogy én ott vagyok-e?

— Csak csengessen ... — mondta az asszony.

— Ki kell húzni a dugót a kónektorból — mondta Kóczián.

— Akkor nem tudod, hányan szeretnének veled beszélni.

(Befejezése következik)

FENÉR VÉR NEMET FILM

Az atomháború elleni küzdelem, az emberiség létét fenyegető veszély elleni harc jegyében világszerte születnek értékes irodalmi és művészi alkotások. A film művészei is kivették a részüket ebből a küzdelemből egy-egy alkotással. A döbbenetes hatású japán film, a Hirosima gyermekei mellett az amerikai filmgyártás haladó művésze, Stanley Kramer Utolsó parti című filmdrámája, s a legutóbb angol filmszattira, az »Ördítő egér«, valamint a Szegeden most bemutatott új NDK-film, a »Fehér vér« szövegeztette meg a tiltakozás, a háború lelkiismeret szavát a háború kalandorok és a pénz elvakult imádóinak világpusztulással fenyegető politikájá ellen.

A »Fehér vér« nem hibátlan alkotás. Cselekményének drámai erejét gyengítik a forgatókönyv írói által a szereplők szájába adott hosszadalmas és sokszor túlságosan is didaktikus monológok és párbeszédok. A ki-mondott szónál sok esetben film erejét gazdagítják.

nagyobb hatása lehet az el nem mondott, belülről feszülő gondolatoknak. A filmen éppúgy lehet a »sorok mögött« beszélni, mint bármely más műfajban. S a néző sem szereti túlságosan a szájbárgát mondani. Harald Hauser és Gottfried Kolditz forgatókönyvének hibáit nem tüntette el, sőt bizonyos mértékben aláírta Gottfried Kolditz rendezése. A film példa arra is, hogy nem mindig szerencsés a rendezőnek a forgatókönyv írásában való közreműködése.

A szereplők közül mindegyiknek a Manfred von der Lohe örnagyot alakító kitűnő Jürgen Fröhriepe arathat megérdemelt elismerést. Képességet bebizonyított már a »Csillagok«-al német-bolgár filmben, amelyet annakidején nagy sikerrel játszottak filmszínházaink. Mellette a feleségét a játszó Christine Laszar szereplők szájába adott túlságosan is egyszerű, őszinte alakításával. Erich Guslógok és párbeszédok. A ki-mondott szónál sok esetben film erejét gazdagítják.